

kunna medgivas relativt ofta. Prövningen av dessa frågor torde böra ankomma på Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t bestämmer. En sådan bestämmelse måste dock medföra stora olägenheter och onödigt administrativt arbete. Därigenom tillskapas, liksom beträffande garanti-lånen, ytterligare en instans, som skall pröva varje större låneärende. För undvikande av en ökad byråkratisering och då företagarföreningarna själva ha tillräckligt stor erfarenhet och kännedom om dessa förhållanden, torde det direkta avgörandet om de enskilda låneärendena böra förbehållas de enskilda företagarföreningarna inom den vidgade utlåningsgräns, som förtroenderådets framställning avser.

Med hänvisning till vad som anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte besluta att

a) till Fonden för lån till företagarföreningar m. fl. å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1956/57 under Kapitalbudgeten: Statens utlåningsfonder anvisa ett investeringsanslag av 27 000 000 kronor; samt att

b) till Bidrag till företagareföreningar m. fl. å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1956/57 under tionde huvudtiteln anvisa dels ett reservationsanslag om 250 000 kronor till ökat bidrag för administrationskostnader och dels 3 000 000 kronor som bidrag för täckande av eventuella förluster på låneverksamheten.

Stockholm den 27 november 1956

L. Franzon

Gunnar Lodenius

Olof Pålsson

Fritiof Domö

Nr 641

Av herrar **Velander** och **Magnusson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1956/57 till Bidrag till företagareföreningar m. fl. och till Fonden för lån till företagareföreningar m. fl.

(Lika lydande med motion nr 838 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 november 1956

Gustaf Velander

Tage Magnusson